

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. JUDr. Milanem Ostrřížkem, advokátem, se sídlem Stodolní 977/26, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2009, č. j. 43 Cad 60/2009 - 169,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupci žalobkyně JUDr. Milanu Ostrřížkovi, advokátovi, **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování žalobkyně v řízení o této kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 30. 11. 2009, č. j. 43 Cad 60/2009 - 169, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 9. 2003, č. j. 6003-3346//2003-Kr, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava - město č. j. 6002/19679/4580/P 328/2001/318/OŘ/031269, ze dne 21. 7. 2003. Naposledy uvedeným rozhodnutím okresní správa zamítla návrh žalobkyně na povolení obnovy řízení ve věci nároku na nemocenské při pracovní neschopnosti vzniklé dnem 29. 12. 1997, jež bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím okresní správy ze dne 12. 2. 2001, č. j. 6002/19679/4580/P 328/2001/318.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Podle § 42 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje*

se pouze zástupci. Má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jím.

Stěžovatelce byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2008, č. j. 43 Cad 50/2004 - 121, ustanoven zástupce z řad advokátů. Toto usnesení nabylo právní moci dne 25. 7. 2008; kasační stížnost proti němu podanou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 9. 2008, č. j. 4 Ads 135/2008 - 134, zamítl. Je proto třeba vycházet z toho, že stěžovatelka byla v řízení před krajským soudem zastoupena advokátem.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl zástupci stěžovatelky doručen dne 4. 1. 2010.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, písemně a ve dvojím vyhotovení.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo zástupci stěžovatelky doručeno v pondělí dne 4. 1. 2010. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 5. 1. 2010 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 18. 1. 2010 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 18. 1. 2010 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

Podle § 37 odst. 2 s. ř. s. *podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Činí-li takový úkon kolektivní orgán nebo osoba, za niž podle zvláštního zákona nebo na jeho základě jedná kolektivní orgán, musí k němu být připojen opis usnesení takového orgánu, jímž byl s obsahem podání vysloven souhlas.*

Kasační stížnost mimo jakoukoliv pochybnost představuje podání, jímž se disponuje řízením, a tedy musí být podána písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona.

Z obsahu spisu vyplývá, že stěžovatelka podala kasační stížnost elektronickou poštou dne 17. 1. 2010 s tím, že podání nebylo elektronicky podepsáno podle zvláštního právního předpisu. Aby bylo možno k tomu podání přihlížet, musela by je stěžovatelka do tří dnů potvrdit písemným podáním stejného obsahu. Takové podání však bylo podáno k doručení Krajskému soudu v Ostravě na poště 702 00 Ostrava 2 pod č. R 047990 až dne 21. 1. 2010, tj. nikoliv v zákonem stanovené lhůtě tří dnů, která uplynula dne 20. 1. 2010. Nejvyšší správní soud proto shledal, že k podání doručenému elektronicky dne 17. 1. 2010 podle § 37 odst. 2 s. ř. s. nelze přihlížet.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud žalobce zaslal žalobu elektronicky bez ověřeného podpisu a ve lhůtě tří dnů ji nepotvrdil písemným originálem (§ 37 odst. 2 s. ř. s.), soud k ní neměl přihlídnout, řízení o ní neměl vůbec zahajovat, neboť slovy § 32 s. ř. s. žádný návrh soudu nedošel. Jestliže však krajský soud o takovém „podání“ řízení zahájil, jediným možným postupem je, aby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ono „podání“ odmítl, neboť nejsou splněny podmínky řízení (nebyl podán návrh na jeho zahájení) a tato vada je neodstranitelná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 1 Afs 133/2006 - 48, www.nssoud.cz). V citované věci účastník řízení zaslal soudu toliko elektronické podání, které nebylo elektronicky podepsáno, aniž je následně potvrdil písemným originálem. Soudu tedy došlo pouze podání, k němuž podle § 37 odst. 2 s. ř. s. nemohl přihlížet, a proto nebyly splněny podmínky řízení a nastal důvod pro postup podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Posuzovaná věc se od uvedeného judikátu odlišuje tím, že stěžovatelka své elektronické podání následně potvrdila písemným podáním, které však podala až po uplynutí zákonné třídenní lhůty.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 21. 8. 1996, sp. zn. 2 Cdon 737/96, publikovaného v Soudní judikatuře pod č. 81/1997, *nedoplní-li dovolatel své dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu učiněné telefaxem předložením jeho originálu nejpozději do tří dnů od jeho odeslání, dovolací soud k takovému podání nepřihlíží. Pro posouzení včasnosti dovolání je za této situace rozhodné, kdy dovolání učiněné písemně bylo podáno u soudu nebo odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit (např. poště).*

Citovaný právní názor představuje výklad ustanovení § 42 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého *podání*

obsahující návrh ve věci samé učiněné telegraficky je třeba písemně doplnit nejpozději do tří dnů, je-li písemné podání učiněno telefaxem nebo v elektronické podobě, je třeba v téže lhůtě jej doplnit předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění. K těmto podáním, pokud nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, soud nepřihlíží. Stanoví-li to předseda senátu, je účastník povinen soudu předložit originál (písemné podání shodného znění) i jiných podání učiněných telefaxem.

Nejvyšší správní soud shledal, že ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. svým obsahem odpovídá zmíněnému ustanovení občanského soudního řádu, a dospěl k závěru, že výše zmíněný právní názor Nejvyššího soudu lze bez dalšího aplikovat též při výkladu ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. Nezjistil přitom žádný relevantní důvod, pro který by se měl od toho právního názoru Nejvyššího soudu odchýlit.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že nepotvrdil-li stěžovatel kasační stížnost podanou v jiné formě než písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona, nejpozději do tří dnů od jejího odeslání písemným podáním shodného obsahu nebo předložením originálu, soud k takovému podání podle § 37 odst. 2 s. ř. s. nepřihlíží. Pro posouzení včasnosti kasační stížnosti je za dané situace rozhodné, kdy byla kasační stížnost v písemné formě předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost ji doručit.

V posuzované věci byla kasační stížnost v písemné formě podána až dne 21. 1. 2010, tedy opožděně, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, která marně uplynula dne 18. 1. 2010, nelze prominout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2009, č. j. 43 Cad 60/2009 - 169, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2008, č. j. 43 Cad 50/2004 - 121, byl stěžovatelce ustanoven zástupce JUDr. Milan Ostřížek, advokát. Nejvyšší správní soud nepřiznal zástupci stěžovatelky odměnu za zastupování, neboť ze spisu nevyplývá, že by v řízení o této kasační stížnosti učinil některý z úkonů uvedených v ustanovení § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu